

[Energiministeren]

Hr. Kalnæs var også inde på, at kommunerne selv skulle træffe afgørelse, og at vi eventuelt skulle acceptere forsinkelser i projekter osv. Dertil vil jeg sige, at jeg, som jeg sagde i mit første indlæg, vil være fleksibel og satse på et positivt samarbejde fra energiministeriets og energistyrelsens side med kommunerne, men de store linjer er vi nødsagede til at fastholde, og det vil jeg komme ind på om et par minutter i forbindelse med noget af det, hr. Erhard Jakobsen sagde.

På fru Lone Dybkjærs spørgsmål om, hvorvidt man kan ændre aftagemængderne ved eventuelt at kræve reinjicering af gassen, kan jeg svare, at det er et led i planen, at vi opbygger et lager, og det gør vi i og for sig på to måder. Vi indretter os sådan, at vi for det første får en sæsonudjævning ved en lageropbygning. Man har undersøgt en salt-horst, som ser ud til at være velegnet, hvor man kan udskylle en stor underjordisk hule – alt, hvad der har med naturgas og olie at gøre, må ikke hedde noget på dansk, så det hedder en caveerne i stedet for en hule – og dér kan man altså pumpe gassen ned med stort tryk om sommeren, så man har et lager at bruge af om vinteren. Det er ikke nogen helt ny teknik; den bruges også i andre lande, hvor man har naturgas. Der viser sig at være god mulighed for at lave det i Danmark, som vi havde håbet på.

Den anden del af løsningen, med sæsonudjævning, ligger i at få typer af kunder ind om sommeren, der ikke behøver at bruge gas også om vinteren, når vi skal bruge mere af den til opvarmning. Den fleksibilitet er der også prismæssigt basis for at gennemføre i praksis, sådan som de faktiske økonomiske relationer er i projektet. Det er et af de punkter, man nok tidligere var mere skeptisk over for, men udviklingen er faktisk gået i en positiv retning, hvad det angår.

I anledning af fru Lone Dybkjærs bemærkninger om en løbende vurdering og om at opretholde valgfrihed og fleksibilitet så længe som muligt vil jeg sige, at det udtrykker præcis min egen tankegang. Det er ikke ret længe siden, at jeg har talt om disse problemer her i folketinget, og også dér tilkendegav jeg den holdning, at jeg foretrækker uklarhed og diskussion helt frem til det tidspunkt, hvor man planlægningsmæssigt skal lægge tingene fast, fremfor at man for at få sagen ekspederet bestemmer sig, førend det

er absolut nødvendigt, netop for rundt omkring at få vurderet så mange alternativer så grundigt som muligt, førend vi lægger os fast på de store investeringer.

Det er altså min indstilling til, hvordan det skal gribes an. Det giver også den diskussion, der kører i øjeblikket, men til gengæld bliver tingene altså debatteret og belyst fra flere sider. Men på et eller andet tidspunkt skal toget jo køre, projektet skal realiseres, og da er de tidsplaner, der ligger, selvfølgelig stramme, men de er til at leve med.

Til bemærkningen fra fru Lone Dybkjær om fordyrelsen i Naturgas Syd og om, i hvilket omfang det skyldes mere ambitiøs planlægning, idet det jo ikke er blevet dyrere indtil nu i licitationerne for D. O. N. G.s vedkommende, end man havde regnet med, vil jeg sige, at der vel nok har været en større mulighed for en præcis gennemregning af budgetgrundlaget for D. O. N. G., end det har været teknisk muligt i de regionale selskaber, og så er der samtidig sket en vis udvikling med hensyn til, hvad der har vist sig at være det teknisk-økonomisk-driftsmæssigt bedste i indretningen af anlæggene. Det er en anden del af baggrunden for, at der er en stigning.

Men som sagt: vi er sammen med finansministeriet i gang med en vurdering af disse budgetforhold i Naturgas Syd, men andet er det heller ikke muligt at sige her.

Derefter var fru Lone Dybkjær inde på to interessante betragtninger. Den ene var, om de regionale selskaber egentlig var nødvendige eller det er et komplicerende ekstra led; den anden var, at tvang bør undgås, og at der bør være plads og fleksibilitet til så stor en lokal, kommunal indflydelse som muligt.

Hvis vi havde lavet et selskab, der centralt dækkede hele aktivitetsområdet anlægsmæssigt osv., havde der netop ikke være praktisk mulighed for så stor en kommunal indflydelse på det samlede projekt, som der er skabt baggrund for med den måde, man organiserer det på, ved at de regionale, kommunalt ejede selskaber får en væsentlig del af indflydelsen på, hvordan det lokalt føres ud i livet. Teknisk kunne hver enkelt kommune ikke have magtet denne opgave, det er umuligt. Derfor mener jeg, at den organisationsform, der er lavet, godt nok er noget kompliceret, men den er forudsætningen for, at der er en reel kommunal indflydelse på tingene. Alter-